

պատահաւոր խորի սպանելի՝ ինքզինքը։

— Աշխատե՛ք իրար հետ ո՛ր, հասած է . . .

Չէ՛ս, գիտե՛ր . . . Ա՛յ ի՛ր արհեստանոցը չէ՛ս
երթա՛լ։

— Երեւոյնք . . . քանի մը որ առա՛ւ բո-
րոր զաւարտութեթեւն ձգողիկն եւ նորէն
սկսայ երթա՛լ . . . Հո՛ն եր նստի՛ր, իրե՛ն
գոյգ կ'աշխատի՛մ . . . Թող կուտայ՝ որ Ը-
նե՛մ . . . երբեմն երբեմն խօսը մը կ'ուղղե՛
լինի, առատրերն խօսը մը . . . աճա՛րի
բան է այս։

Սիրոր Զորէն պոռթկաց, և պա՛հ մը
լոխկ արտասանեց։

— Հարցուցի որ ո՛ր, հասած է աշխա-
տութիւնը, սիրիսի, շարունակեց անկէն
ստի՛մա՛նէ։

— Ծառ առա՛ւ զացած է . . . խնցրձը
վարդիւնս մը չկործանեցին . . . Առտուն
մաւթն ի լուսոյն, պատկերներնուն առջևն
է . . . Սքանախի՛ր բան է րա՛ծած . . . Ի՛նչ
աղէ աշխատանքու զարկունքն ունի, մըտ-
քին մէջ պարտիս տանձանք մը ունե՛նա-
լոյ . . . Չե՛մ հասկնա՛ր։

(Երգանք-ի-կ)

